

Arrest

nr. 306 485 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen rond maart 2022, dient op 10 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 5 september 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 12 juni 2023.

1.3. Op 19 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 04/03/2001 in Khano Khel, district Said Karam, provincie Paktia. Uw vader werkte al vele jaren voor de overheid: eerst als soldaat in het leger, daarna als luitenant bij de grenspolitie van Khost. Ongeveer in het jaar 2015 werd u in uw dorp aangesproken

door twee talibs op een motorfiets. Ze vroegen naar de verblijfplaatsen en het werk van uw vader. U ging naar huis en vertelde aan uw familie wat er gebeurd was. Enige tijd later ontvingen jullie een brief van de taliban die uw vader opriep om zich bij hen te melden. Uw vader besloot dat de taliban op de hoogte was van zijn job, waardoor het niet langer veilig was voor uw familie in het dorp. U verhuisde met de hele familie naar de districtshoofdstad Gardez, eveneens in de provincie Paktia. Na ongeveer een jaar verhuisde u in uw eentje van Gardez naar Kabul, waar u bij uw maternale oom A.J. (...) ging wonen, om daar uw studies af te maken. Terwijl u in Kabul woonde kreeg uw familie in Gardez opnieuw een brief van de taliban. Ditmaal stond ook uw naam in de brief vermeld.

In 2017 kwam uw vader in een hinderlaag van de taliban terecht. Hij zat op dat moment in de auto op weg van Khost naar Kabul, samen met uw verre maternale oom, F.M. (...), die een hoge functie had bij de grenspolitie in Khost. Uw vader en F.M. (...) werden overgebracht naar het ziekenhuis. Uw vader herstelde van zijn verwondingen, maar F.M. (...) overleed twee dagen later. Na deze gebeurtenissen besloot de rest van uw gezin te vertrekken uit Gardez en bij u en uw maternale ooms in Kabul te komen wonen. Uw vader ging, nadat hij genezen was, verder met zijn werk bij de grenspolitie.

Uw maternale oom A.J. (...) werkte eveneens voor de overheid. Hij was majoor bij unit 064 van de NDS (National Directorate of Security). Nadat u afgestudeerd was van de middelbare school, stelde hij u te werk als zijn chauffeur. U begon deze job begin 2020.

Toen de situatie in Afghanistan steeds instabieler werd, besloot uw vader zijn werk te verlaten. Hij verliet Afghanistan ongeveer een maand voor de machtsovername en vestigde zich in Dubai. Toen Kabul viel op 15/08/2021 probeerden u en uw maternale oom A.J. (...) het land te verlaten via de luchthaven. Toen dit niet lukte, besloten jullie elk afzonderlijk jullie vertrek te regelen. U vertrok enkele dagen later in uw eentje via Nimroz naar Iran. Van hieruit reisde u illegaal verder via Turkije en de Balkanroute naar België. U arriveerde in België rond maart 2022 en diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde asielautoriteiten op 10/03/2022.

Na uw vertrek uit Afghanistan werd er bij uw familie in Kabul een brief afgeleverd van hetzelfde departement waarvoor u gewerkt had waarin stond dat u zich moest melden. Er werd eveneens een inval gedaan bij u thuis, waarbij de taliban verschillende van uw spullen in beslag namen, zoals de auto waarmee u reed als chauffeur en uw wapen. Vanuit België kreeg u ook terug contact met uw maternale oom A.J. (...). Hij is ondertussen in Pakistan en wacht daar op een procedure om gerepatriëerd te worden naar het Verenigd Koninkrijk.

Ter staving van uw relaas legt u volgende kopieën neer: uw elektronische taskara, uw paspoort, de elektronische taskara's van uw broers, zus en vader, uw rijbewijs, de werkbadge van uw vader, een trainingscertificaat van uw vader ten tijde van zijn job bij de grenspolitie, een certificaat van zijn tijd bij het leger, zijn bankkaart, uw eigen werkbadge, een certificaat van de auto waarmee u reed als chauffeur, uw diploma's, de dreigbrief die de taliban stuurde naar uw familie in Gardez, een oproepingsbrief van uw departement, werkcontracten in België, documenten in verband met het werk van A.J. (...), het paspoort van A.J. (...), documenten in verband met het werk van F.M. (...), en documenten in verband met het overlijden van F.M. (...). Verder legt u nog een heleboel foto's neer waaronder een foto van het lijk van F.M. (...), familiefoto's van u met uw vader, met A.J. (...) en met F.M. (...), en foto's van het werk van F.M. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U vreest om bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door de taliban omwille van het werk van uw vader, het werk van uw oom A.J. (...), en uw eigen werk. Het Commissariaat-generaal (CGVS) kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas, en wel om de volgende redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan uw eigen functie als chauffeur bij de NDS. U vertelt dat u na het afronden van uw middelbare studies begon te werken als chauffeur voor uw maternale oom A.J. (...) bij de NDS. Ten eerste is het zeer opvallend dat u uw eigen functie bij de overheid op geen enkel moment vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U sprak nochtans wel redelijk uitgebreid over de functies van uw vader, uw maternale oom A.J. (...), en uw paternale oom F.M. (...), maar vertelde niets over uw eigen functie als chauffeur. Integendeel, gevraagd naar uw job, antwoordde u bij DVZ dat u student was (Verklaring DVZ, randnr. 12). U had nog één jaar aan de universiteit gestudeerd, maar heeft de studies niet afgemaakt (Verklaring DVZ, randnr. 11). Bij het CGVS verklaart u echter dat u nóóit naar de universiteit geweest bent. U zou wel een aanvraag hebben gedaan voor een beurs om verder te kunnen studeren, maar die werd u nooit toegewezen (CGVS, p.8; 13; 16). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden met DVZ, antwoordt u dat u bij DVZ begon met te vertellen over uw vader en oom, maar dat u geen kans kreeg om uit te leggen dat u zelf ook een probleem had (CGVS, p.16). U herhaalt bovendien dat u wel meedeed aan een toelatingsexamen voor de universiteit, maar in de praktijk nooit naar de universiteit geweest bent (CGVS, p.16). Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die deel uitmaken van de kern van de reden/de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst. Het feit dat u nagelaten heeft om een cruciaal element van uw verhaal te vertellen, namelijk uw eigen functie bij de overheid, zet de geloofwaardigheid van uw hele profiel op losse schroeven.

Deze indruk wordt nog verder versterkt door het feit dat u bij DVZ ook geen enkel bewijsstuk heeft neergelegd van uw eigen functie, en dit in schril contrast met de grote hoeveelheid aan bewijsstukken van de functies van uw vader en nonkels, die u wél al bij DVZ heeft ingediend. Het is pas tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u nog enkele kopieën indient om uw eigen functie te staven (meer bepaald uw werkbadge en een certificaat van de auto waarmee u reed als chauffeur). U verklaart hierover dat al uw documenten op uw gsm stonden en dat u bij uw interview bij DVZ geen documenten mocht printen van uw gsm (CGVS, p.11). Gevraagd hoe het kan dat, indien alle documenten tezamen op uw gsm stonden, u sommige documenten dan wel heeft kunnen afgeven bij DVZ, en andere dan weer niet, antwoordt u dat u niet wist dat u alle documenten al nodig zou hebben bij DVZ. U had sommige documenten geprint voor de zekerheid, maar u maakte de fout dat u niet alles mee had (CGVS, p.12). Bovenstaande uitleg is uiteraard niet in staat om te verklaren waarom u er dan voor zou kiezen om wel de documenten in verband met uw vader en ooms af te printen, maar niet de documenten in verband met uw eigen functie. Uw eigen werk voor de NDS is uiteraard van groter belang dan het werk van uw familieleden. Het feit dat u de bewijsstukken in verband met uw eigen functie pas afgeeft op het CGVS, en ook pas voor het eerst melding maakt van deze functie op het CGVS, maakt dat er geen enkel ernstig geloof meer kan worden gehecht aan deze functie.

Wat betreft het profiel van uw vader, dient opgemerkt te worden dat u evenmin een vrees voor vervolging in uw hoofde geloofwaardig kan maken omwille van het profiel van uw vader. U verklaart dat uw vader jarenlang voor de overheid heeft gewerkt, eerst als soldaat bij het leger, daarna bij de grenspolitie in Khost. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het profiel van uw vader niet zonder meer kan worden aangenomen. U verklaart dat hij jarenlang zou hebben samen gewerkt met uw paternale oom F.M. (...) bij de grenspolitie in Khost. Echter is het opvallend hoeveel foto's u neerlegt van F.M. (...) in uniform of tijdens zijn legerdienst, zonder dat u ook maar één dergelijke foto van uw vader neerlegt. U legt wel verschillende andere documenten neer ter staving van uw vader zijn profiel, maar dit betreffen allen kopieën en geen enkele duidelijke foto van uw vader in uniform, laat staan een foto van uw vader tijdens zijn werkzaamheden samen met F.M. (...). Dit gegeven werpt twijfels over de geloofwaardigheid van uw vader zijn profiel.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan zijn profiel, dan nog slaagt u er geenszins in om omwille van uw vader profiel een vrees in uw hoofde geloofwaardig te maken. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader het land ontvlucht is een maand voor de machtsovername.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Ten eerste bent u incoherent over het moment van de vlucht van uw vader. Bij DVZ verklaarde u: "Toen de val van Afghanistan zijn mijn vader en ik vertrokken." (CGVS-vragenlijst, randnr. 3.5) Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u in uw eentje vertrokken zou zijn (CGVS, p.8). Uw vader zou al een maand vóór de val van de Afghaanse overheid vertrokken zijn naar Dubai (CGVS, p.15). Geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ, beperkt u zich louter

tot het ontkennen van uw eerste verklaringen. U zou slechts bij DVZ gezegd hebben dat jullie beiden niet meer in Afghanistan zijn (CGVS, p.16). Het vasthouden aan één versie van uw verklaringen is uiteraard niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen. Het feit dat u incoherent bent over het moment van vertrek van uw vader, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid er van.

Daarnaast dient ook gewezen te worden op de informatie op het sociale media profiel van uw andere maternale oom, M.H. (...), waaruit blijkt dat zowel uw vader als uw oom A.J. (...), zich recent nog in Afghanistan bevonden. Deze info is uiteraard onverenigbaar met uw verklaringen. Op het Facebookprofiel van uw oom M. (...) is een foto te zien van een verlovingsfeest waar onder andere uw vader en A.J. (...), alsook uw andere ooms, aanwezig zijn. (zie landeninfo: Foto verlovingsfeest) De foto werd gepost op 29 april 2023. In de tekst bij de foto staan felicitaties voor de nieuw-verloofden, waaronder proficiat aan W. (...). U verklaart zelf dat uw broer W. (...) zich ongeveer een maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verloofde (CGVS, p.7). Geconfronteerd met de foto, ontkent u dat het om het recente verlovingsfeest van uw broer W. (...) gaat, maar verklaart u dat het om een oude foto van een verlovingsfeest gaat van een andere oom (CGVS, p.19). Echter stemmen uw verklaringen niet overeen met de datum en de tekst van de foto. Bijgevolg bestaat er het zeer sterke vermoeden dat uw vader op dit moment nog bij de rest van uw familie in Kabul verblijft, dan wel op zijn minst heen en weer is gereisd naar Afghanistan.

U legt wel een foto van een residentiekaart neer van uw vader in de Verenigde Arabische (VAE) (zie Documenten nr.3). Het is echter zeer opvallend dat deze kaart sterk is ingezoomd, waardoor slechts enkele gegevens op de kaart leesbaar zijn, maar andere elementaire gegevens, zoals de datum waarop deze kaart werd uitgereikt, onleesbaar zijn. Derhalve is het onmogelijk om op basis van deze vage foto van een verblijfskaart van uw vader af te leiden (sinds) wanneer hij precies in de VAE verblijft. Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaatsen van uw vader. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de verblijfplaats van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw eigen situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofd aannemelijk te maken.

Wat betreft het profiel van uw maternale oom, A.J. (...), dient opgemerkt te worden dat u evenmin een geloofwaardige vrees in uw hoofd omwille van het profiel van A.J. (...) aannemelijk kunt maken. U verklaart dat uw maternale oom A.J. (...) een hoge functie had bij de NDS. Echter dient vastgesteld te worden dat u ook geen duidelijk zicht biedt op de huidige verblijfplaats van A.J. (...). Over het moment van vertrek van uw oom A.J. (...) bent u bijzonder vaag. U beweerde dat u probeerde om vlak na de machtsovername samen met uw oom A.J. (...) het land te verlaten via de luchthaven. Toen dit niet lukte, besloot u elk uw eigen weg te gaan. U zou het land enkele dagen later hebben kunnen verlaten, maar verloor het contact met A.J. (...). Pas toen u in België was, kreeg u terug contact met hem. Op dat moment bleek dat hij zich in Pakistan bevond (CGVS, p.7-8; 17). Gevraagd sinds wanneer A.J. (...) in Pakistan is, antwoordt u verschillende malen naast de kwestie. U zegt dat hij na de machtsovername ongeveer tien maanden daar was. Toen u terug contact kreeg was hij ongeveer een jaar in Pakistan (CGVS, p.17). Gevraagd of A.J. (...) dan nog tien maanden na de machtsovername in Afghanistan is gebleven, antwoordt u echter ontkennend. U zegt dat u nu ongeveer één jaar in België bent en dat het ongeveer acht of tien maanden is dat hij in Pakistan is (CGVS, p.17). Opnieuw gevraagd wanneer hij dan precies uit Afghanistan is vertrokken, zegt u dat u de exacte datum niet kent. Gevraagd naar een ruwe tijdschatting (dagen, weken, maanden), antwoordt u dat u het niet weet. Het was bijna zes maanden na uw eerste interview dat jullie contact hadden, en het is ongeveer zes maanden dat hij in Pakistan is (CGVS, p.18). Er valt eigenlijk kop noch staart te krijgen aan uw verklaringen. Nochtans heeft u een goede band met uw oom A.J. (...), waren jullie initieel zelfs van plan om samen het land te verlaten, en staat u nog steeds in contact met hem (CGVS, p.7). Bijgevolg kan van u verwacht worden dat u ondertussen aan hem gevraagd heeft wanneer hij het land verlaten heeft. Het feit dat u hier geen duidelijkheid over kunt geven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van A.J. (...) zijn vertrek.

Bovendien kan nog eens gewezen worden op de informatie die gevonden werd op Facebook, waarbij ook uw oom A.J. (...) te zien is op het recente verlovingsfeest van uw broer W. (...). Deze info is onverenigbaar met uw verklaringen over A.J. (...) zijn vertrek en verblijf in Pakistan.

U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud nog dat A.J. (...) momenteel in een procedure zit om vanuit Pakistan gerepatriëerd te worden naar het Verenigd Koninkrijk en dat u aan hem een mail kan vragen om zijn repatriërings-case te staven (CGVS, p.17-18). Op 20 juni 2023 ontving het CGVS een mail van uw advocate

met daarin een mail van de Amerikaanse overheid over de repatriëring van uw oom A.J. (...) (zie Documenten nr.24). De mail bevat twee versleutelde bijlages die niet geopend konden worden en waardoor de inhoud ervan onbekend is. Uit de begeleidende brief in de mail blijkt dat het een antwoord is van de Amerikaanse overheid op een aanvraag tot repatriëring door uw oom A.J. (...). De Amerikaanse instanties wijzen in hun mail meermaals op het feit dat uw oom zijn vraag tot repatriëring slechts kan indienen indien hij zich buiten Afghanistan bevindt. Nergens uit de mail blijkt dat A.J. (...) Afghanistan heeft verlaten. Integendeel, deze mail bewijst slechts dat uw oom A.J. (...) een aanvraag heeft ingediend bij de Amerikaanse overheid om aldaar bescherming te krijgen, waarbij de Amerikanen antwoorden dat uw oom de procedure slechts kan verderzetten wanneer hij Afghanistan verlaat. De mail dateert al van december 2022. Indien uw oom ondertussen het land heeft verlaten, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u een recenter bewijsstuk zou neerleggen waaruit blijkt dat uw oom zijn procedure met de Amerikaanse overheid heeft verder gezet buiten Afghanistan. U laat het na dit te doen. Bijgevolg slaagt u er geenszins in om aan te tonen dat A.J. (...) Afghanistan ontvlucht is en zich momenteel in Pakistan zou bevinden. Het feit dat u geen duidelijk zicht geeft op de verblijfplaatsen van A.J. (...), maakt dat u ook niet aantoont dat deze laatste vervolgd zou worden door de taliban.

Zelfs indien zou blijken dat A.J. (...) ondertussen zelf het land verlaten heeft, dan nog dient opgemerkt te worden dat dit niet meteen een persoonlijke vrees voor u zou meebrengen. Zoals hierboven reeds werd aangestipt, volstaat het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, niet vanzelf om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Bovendien bent u slechts het neefje van A.J. (...). Uit uw verklaringen blijkt dat de rest van de familie nog gewoon in Afghanistan verblijft. Zo woont de broer van A.J. (...), uw oom M. (...), nog steeds in Kabul (CGVS, p.7). Ook de zonen van A.J. (...) wonen bij uw oom M. (...) in Kabul (CGVS, p.5; p.7), evenals uw broers, waaronder uw tweede oudste broer W. (...). Behalve een eenmalige inval van de taliban, die onderdeel was van een algemene check-up in heel Kabul, heeft uw familie geen problemen gehad met de taliban (CGVS, p.18). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u als neefje dan wél lastig gevallen zou worden door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan omwille van het profiel van uw oom. Zoals hierboven reeds werd aangehaald kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan uw functie als chauffeur van uw oom A.J. (...). Het feit dat de rest van uw familie geen problemen heeft omwille van het profiel van A.J. (...), leidt tot de conclusie dat u geen persoonlijke vrees voor vervolging omwille van A.J. (...) kunt aantonen.

Volledigheidshalve, wat betreft de vervolging van uw paternale oom, F.M. (...), dient tot slot het volgende opgemerkt te worden. U vertelt dat uw oom F.M. (...) een hoge functie had bij de grenspolitie in Khost en in 2017 om het leven kwam na een hinderlaag door de taliban. Uw vader was ook bij die aanslag aanwezig en raakte gewond. Sindsdien zijn er echter geen grote incidenten meer geweest of geloofwaardige bedreigingen tegenover uw familie (CGVS, p.13). Uw gezin verhuisde na de aanslag weliswaar naar Kabul, waar zij buiten het bereik van de taliban woonden, maar de rest van uw paternale familie, zoals uw oudste paternale oom H.S.K. (...), wonen tot op heden nog steeds gewoon in Gardez (CGVS, p.7). Ook sinds de val van Kabul lijken andere mannelijke gezinsleden zoals uw vader en uw broer W. (...) nog allemaal zonder duidelijke geloofwaardige problemen in Afghanistan te verblijven. Bijgevolg blijkt nergens dat de taliban de rest van de familie zou willen vervolgen omwille van het profiel van F.M. (...). U haalt bovendien zelf ook op geen enkel moment een persoonlijke vrees aan omwille van het profiel van uw oom F.M. (...).

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. De kopieën van uw elektronische taskara, uw paspoort, de elektronische taskara's van uw broers, zus en vader, het paspoort van A.J. (...), uw diploma's, en uw rijbewijs, vormen allen een begin van bewijs van jullie identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, bevat de residentiekaart van uw vader in de VAE geen enkele datum, waardoor deze geenszins in staat is te bewijzen dat uw vader recent het land ontvlucht is. De werkbadge van uw vader, een trainingscertificaat van uw vader ten tijde van zijn job bij de grenspolitie, een certificaat van zijn tijd bij het leger, zijn bankkaart, zijn allen kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk geverifieerd kan worden. Bovendien blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude. Zowat elk document kan tegen betaling verkregen worden. Dit relativeert in sterke mate de bewijswaarde van alle bewijsstukken die u inlevert om het werk van uw vader te staven. De werkdocumenten van A.J. (...) vormen een begin van bewijs van diens functie, dewelke hier echter niet in twijfel wordt getrokken. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt nergens dat u een persoonlijk vrees zou dienen te koesteren voor vervolging omwille van diens profiel. Wat betreft uw eigen werkbadge en een certificaat van de auto waarmee u reed als chauffeur, dient opnieuw verwezen te worden naar de grote mate van corruptie en documentfraude in uw land van herkomst, en het feit dat het opnieuw om loutere kopieën gaat. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, versterkt het feit dat u deze documenten voor het eerst pas heeft ingediend bij het CGVS de indruk dat ze gefabriceerd zijn. De documenten in verband met het werk van F.M. (...), de documenten in verband met het overlijden van F.M. (...), en de vele foto's van F.M. (...) op zijn werk, onderbouwen het profiel en overlijden van uw paternale oom F.M. (...), dat evenwel niet in twijfel wordt getrokken. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt nergens

dat u een persoonlijk vrees zou dienen te koesteren voor vervolging omwille van diens profiel. De dreigbrief die de taliban stuurde naar uw familie in Gardez en de oproepingsbrief die naar u gestuurd werd door uw departement na uw vertrek, hebben andermaal een zeer beperkte bewijswaarde omwille van de beschikbare landeninfo en het feit dat het om kopieën gaat. Bovendien kan een dreigbrief van deze aard door eenieder opgesteld worden, waardoor de bewijswaarde van dit stuk intrinsiek uitermate gering is. Aan door een verzoeker bijgebracht document kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover dit document gepaard gaat met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. De veelheid aan familiefoto's waarop u te zien bent met onder andere uw vader, A.J. (...) en F.M. (...), bewijzen uw familieband met deze personen. Deze familieband wordt echter evenmin betwijfeld. Tot slot, de werkcontracten die u neerlegt van uw werk in België houden geen verband met de geloofwaardigheid van uw asielproblemen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar.

ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van

Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste

plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat verweerder verkeerdelijk zijn problemen met de taliban als onaannemelijk beschouwd heeft en tracht enkele weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te verklaren. Daarnaast stelt hij ook dat verweerder naliet om de problemen die hij intussen zou kunnen hebben omwille van zijn verblijf in Europa te beoordelen, waarbij hij een betoog voert over de situatie als verwesterde Afghaan na de machtsovername door de taliban en *in concreto* aanvoert waarom hij als verwesterde Afghaan kan worden beschouwd. Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker, betreffende de veiligheidssituatie, aan dat het te vroeg is om beslissingen te nemen omwille van een gebrek aan voldoende informatie om een oordeel te kunnen vellen, waarbij hij verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten en arrest nr. 278 700 van 13 oktober 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Vervolgens gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en de vraag of deze situatie overwegend te wijten is aan gedragingen van de taliban, waarbij hij opnieuw verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten en rechtspraak van de Raad. Tot slot gaat verzoeker opnieuw in op de veiligheidssituatie in Afghanistan en in Kabul en Paktia. Betreffende zijn persoonlijke omstandigheden betoogt verzoeker dat hij een jonge man is die al geruime tijd in Europa verblijft, wat omstandigheden zijn die het risico om slachtoffer te worden van ernstige schade versterkt. Verzoeker besluit met een juridische analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen van 25 april 2022 waarin wordt geoordeeld dat het niet uitgesloten is dat de huidige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor: de taliban.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift, volgens de inventaris, volgende documenten:

- “1. *Bestreden beslissing van CGVS.*
2. *Document pro deo.*
3. *Foto's vader verzoeker en oom F.M. (...) in uniform.*
4. *Foto's verzoeker, zijn vader en zijn maternale ooms.*
5. *Foto's vader verzoeker in Dubai.*
6. *Verblijfskaarten vader verzoeker.*
7. *Foto's oom A.J. (...) in Pakistan.*
8. *Verblijfskaart oom M.N. (...)*
9. *Werkcontracten d.d. 1 oktober 2022 t.e.m. 3 maart 2024.”*

3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder legt op 1 maart 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023;
- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022.

3.2. Verzoeker legt op 4 maart 2024 een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin een betoog wordt gevoerd over de integratie van verzoeker, over zijn problemen in Afghanistan en over de veiligheidssituatie in de provincies Kabul en Paktia. Verzoeker voegt bij zijn aanvullende nota volgende documenten:

- het paspoort van zijn oom A.J.
- het boarding pas van zijn oom A.J. van 28 februari 2024.

Verzoeker brengt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota opnieuw nieuwe elementen ter kennis van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Het betreft:

- getuigenissen van een collega en van de leidinggevende
- een bewijs van het volgen van een integratiecursus georganiseerd door het Rode Kruis
- een wenskaart van de maatschappelijke assistenten
- originele documenten van enkele bewijsstukken die in kopie bij het CGVS werden neergelegd.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Procedurele noden

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.”*

4.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.4. Landeninformatie

Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift een gebrek aan objectieve en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan aan. In dit verband verwijst hij ook naar de “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*” van UNHCR van februari 2022.

De commissaris-generaal heeft bij aanvullende nota van 1 maart 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd en aangevuld.

De machtsovername door de Taliban in Afghanistan heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. In vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, is er heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er is aldus wel degelijk voldoende informatie om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Aldus is de huidige situatie niet vergelijkbaar met de situatie eind 2021 en begin 2022, die het uitgangspunt vormde voor de “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*” van UNHCR van februari 2022.

Dat UNHCR in het kader van een interview van Nansen heeft verklaard vast te houden aan zijn standpunt van februari 2022 omdat er te weinig informatie voorhanden zou zijn om een duidelijk beeld te krijgen van de situatie in Afghanistan, neemt niet weg dat er rekening gehouden wordt met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek. Het volstaat echter niet dat verzoeker deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie niet zou toelaten om over te gaan tot de beoordeling van beschermingsverzoeken van Afghaanse onderdanen.

De Raad herinnert eraan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van de EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, lid 3 van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: “*Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming.*” Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van de EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU, over te gaan tot een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden.

Bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, zal dus ook de Raad zich laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker zelf. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen.

In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, dient te worden geoordeeld dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten

of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.6. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker werkt geenszins uit welke van de bepalingen in artikel 48/5 door verweerder zou(den) zijn geschonden. Voorts geeft hij niet concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet op dienstige wijze aangevoerd.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 47 van het Handvest, geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht, zodat dit ook onderdeel van het enig middel niet-ontvankelijk is.

4.7. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.8. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.8.1. Betreffende de vluchtmotieven

4.8.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer vermoord te worden door de taliban omwille van het werk van zijn vader, zijn oom A.J. en zijn eigen werk.

4.8.1.2. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de advocaat van verzoeker ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat er geen ernstig geloof kan worden gehecht aan uw eigen functie als chauffeur bij de NDS. U vertelt dat u na het afronden van uw middelbare studies begon te werken als chauffeur voor uw maternale oom A.J. (...) bij de NDS. Ten eerste is het zeer opvallend dat u uw eigen functie bij de overheid op geen enkel moment vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U sprak nochtans wel redelijk uitgebreid over de functies van uw vader, uw maternale oom A.J. (...), en uw paternale oom F.M. (...), maar vertelde niets over uw eigen functie als chauffeur. Integendeel, gevraagd naar uw job, antwoordde u bij DVZ dat u student was (Verklaring DVZ, randnr. 12). U had nog één jaar aan de universiteit gestudeerd, maar heeft de studies niet afgemaakt (Verklaring DVZ, randnr. 11). Bij het CGVS verklaart u echter dat u nooit naar de universiteit geweest bent. U zou wel een aanvraag hebben gedaan voor een beurs om verder te kunnen studeren, maar die werd u nooit toegewezen (CGVS, p.8; 13; 16). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden met DVZ, antwoordt u dat u bij DVZ begon met te vertellen over uw vader en oom, maar dat u geen kans kreeg om uit te leggen dat u zelf ook een probleem had (CGVS, p.16). U herhaalt bovendien dat u wel meedeed aan een toelatingsexamen voor de universiteit, maar in de praktijk nooit naar de universiteit geweest bent (CGVS, p.16). Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die deel uitmaken van de kern van de reden/de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst. Het feit dat u nagelaten heeft

om een cruciaal element van uw verhaal te vertellen, namelijk uw eigen functie bij de overheid, zet de geloofwaardigheid van uw hele profiel op losse schroeven.

Deze indruk wordt nog verder versterkt door het feit dat u bij DVZ ook geen enkel bewijsstuk heeft neergelegd van uw eigen functie, en dit in schril contrast met de grote hoeveelheid aan bewijsstukken van de functies van uw vader en nonkels, die u wél al bij DVZ heeft ingediend. Het is pas tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u nog enkele kopieën indient om uw eigen functie te staven (meer bepaald uw werkbadge en een certificaat van de auto waarmee u reed als chauffeur). U verklaart hierover dat al uw documenten op uw gsm stonden en dat u bij uw interview bij DVZ geen documenten mocht printen van uw gsm (CGVS, p.11). Gevraagd hoe het kan dat, indien alle documenten tezamen op uw gsm stonden, u sommige documenten dan wel heeft kunnen afgeven bij DVZ, en andere dan weer niet, antwoordt u dat u niet wist dat u alle documenten al nodig zou hebben bij DVZ. U had sommige documenten geprint voor de zekerheid, maar u maakte de fout dat u niet alles mee had (CGVS, p.12). Bovenstaande uitleg is uiteraard niet in staat om te verklaren waarom u er dan voor zou kiezen om wel de documenten in verband met uw vader en ooms af te printen, maar niet de documenten in verband met uw eigen functie. Uw eigen werk voor de NDS is uiteraard van groter belang dan het werk van uw familieleden. Het feit dat u de bewijsstukken in verband met uw eigen functie pas afgeeft op het CGVS, en ook pas voor het eerst melding maakt van deze functie op het CGVS, maakt dat er geen enkel ernstig geloof meer kan worden gehecht aan deze functie.

Wat betreft het profiel van uw vader, (...)

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan zijn profiel, dan nog slaagt u er geenszins in om omwille van uw vader profiel een vrees in uw hoofde geloofwaardig te maken. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader het land ontvlucht is een maand voor de machtsovername.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Ten eerste bent u incoherent over het moment van de vlucht van uw vader. Bij DVZ verklaarde u: "Toen de val van Afghanistan zijn mijn vader en ik vertrokken." (CGVS-vragenlijst, randnr. 3.5) Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u in uw eentje vertrokken zou zijn (CGVS, p.8). Uw vader zou al een maand vóór de val van de Afghaanse overheid vertrokken zijn naar Dubai (CGVS, p.15). Geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ, beperkt u zich louter tot het ontkennen van uw eerste verklaringen. U zou slechts bij DVZ gezegd hebben dat jullie beiden niet meer in Afghanistan zijn (CGVS, p.16). Het vasthouden aan één versie van uw verklaringen is uiteraard niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen. Het feit dat u incoherent bent over het moment van vertrek van uw vader, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid er van.

Daarnaast dient ook gewezen te worden op de informatie op het sociale media profiel van uw andere maternale oom, M.H. (...), waaruit blijkt dat zowel uw vader als uw oom A.J. (...), zich recent nog in Afghanistan bevonden. Deze info is uiteraard onverenigbaar met uw verklaringen. Op het Facebookprofiel van uw oom M. (...) is een foto te zien van een verlovingsfeest waar onder andere uw vader en A.J. (...), alsook uw andere ooms, aanwezig zijn. (zie landeninfo: Foto verlovingsfeest) De foto werd gepost op 29 april 2023. In de tekst bij de foto staan felicitaties voor de nieuw-verloofden, waaronder proficiat aan W. (...). U verklaart zelf dat uw broer W. (...) zich ongeveer een maand voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verloofde (CGVS, p.7). Geconfronteerd met de foto, ontkent u dat het om het recente verlovingsfeest van uw broer W. (...) gaat, maar verklaart u dat het om een oude foto van een verlovingsfeest gaat van een andere oom (CGVS, p.19). Echter stemmen uw verklaringen niet overeen met de datum en de tekst van de foto. Bijgevolg bestaat er het zeer sterke vermoeden dat uw vader op dit moment nog bij de rest van uw familie in Kabul verblijft, dan wel op zijn minst heen en weer is gereisd naar Afghanistan.

U legt wel een foto van een residentiekaart neer van uw vader in de Verenigde Arabische (VAE) (zie Documenten nr.3). Het is echter zeer opvallend dat deze kaart sterk is ingezoomd, waardoor slechts enkele gegevens op de kaart leesbaar zijn, maar andere elementaire gegevens, zoals de datum waarop deze kaart werd uitgereikt, onleesbaar zijn. Derhalve is het onmogelijk om op basis van deze vage foto van een verblijfskaart van uw vader af te leiden (sinds) wanneer hij precies in de VAE verblijft. Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaatsen van uw vader. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de verblijfplaats van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw eigen situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Wat betreft het profiel van uw maternale oom, A.J. (...), dient opgemerkt te worden dat u evenmin een geloofwaardige vrees in uw hoofde omwille van het profiel van A.J. (...) aannemelijk kunt maken. U verklaart dat uw maternale oom A.J. (...) een hoge functie had bij de NDS. (...)

Zelfs indien zou blijken dat A.J. (...) ondertussen zelf het land verlaten heeft, dan nog dient opgemerkt te worden dat dit niet meteen een persoonlijke vrees voor u zou meebrengen. Zoals hierboven reeds werd aangestipt, volstaat het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, niet vanzelf om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Bovendien bent u slechts het neefje van A.J. (...). Uit uw verklaringen blijkt dat de rest van de familie nog gewoon in Afghanistan verblijft. Zo woont de broer van A.J. (...), uw oom M. (...), nog steeds in Kabul (CGVS, p.7). Ook de zonen van A.J. (...) wonen bij uw oom M. (...) in Kabul (CGVS, p.5; p.7), evenals uw broers, waaronder uw tweede oudste broer W. (...). Behalve een eenmalige inval van de taliban, die onderdeel was van een algemene check-up in heel Kabul, heeft uw familie geen problemen gehad met de taliban (CGVS, p.18). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u als neefje dan wél lastig gevallen zou worden door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan omwille van het profiel van uw oom. Zoals hierboven reeds werd aangehaald kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan uw functie als chauffeur van uw oom A.J. (...). Het feit dat de rest van uw familie geen problemen heeft omwille van het profiel van A.J. (...), leidt tot de conclusie dat u geen persoonlijke vrees voor vervolging omwille van A.J. (...) kunt aantonen.

Volledigheidshalve, wat betreft de vervolging van uw paternale oom, F.M. (...), dient tot slot het volgende opgemerkt te worden. U vertelt dat uw oom F.M. (...) een hoge functie had bij de grenspolitie in Khost en in 2017 om het leven kwam na een hinderlaag door de taliban. Uw vader was ook bij die aanslag aanwezig en raakte gewond. Sindsdien zijn er echter geen grote incidenten meer geweest of geloofwaardige bedreigingen tegenover uw familie (CGVS, p.13). Uw gezin verhuisde na de aanslag weliswaar naar Kabul, waar zij buiten het bereik van de taliban woonden, (...). Ook sinds de val van Kabul lijken andere mannelijke gezinsleden zoals uw vader en uw broer W. (...) nog allemaal zonder duidelijke geloofwaardige problemen in Afghanistan te verblijven. Bijgevolg blijkt nergens dat de taliban de rest van de familie zou willen vervolgen omwille van het profiel van F.M. (...). U haalt bovendien zelf ook op geen enkel moment een persoonlijke vrees aan omwille van het profiel van uw oom F.M. (...).

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. De kopieën van uw elektronische taskara, uw paspoort, de elektronische taskara's van uw broers, zus en vader, het paspoort van A.J. (...), uw diploma's, en uw rijbewijs, vormen allen een begin van bewijs van jullie identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, bevat de residentiekaart van uw vader in de VAE geen enkele datum, waardoor deze geenszins in staat is te bewijzen dat uw vader recent het land ontvlucht is. De werkbadge van uw vader, een trainingscertificaat van uw vader ten tijde van zijn job bij de grenspolitie, een certificaat van zijn tijd bij het leger, zijn bankkaart, zijn allen kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk geverifieerd kan worden. Bovendien blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude. Zowat elk document kan tegen betaling verkregen worden. Dit relativeert in sterke mate de bewijswaarde van alle bewijsstukken die u inlevert om het werk van uw vader te staven. De werkdocumenten van A.J. (...) vormen een begin van bewijs van diens functie, dewelke hier echter niet in twijfel wordt getrokken. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt nergens dat u een persoonlijk vrees zou dienen te koesteren voor vervolging omwille van diens profiel. Wat betreft uw eigen werkbadge en een certificaat van de auto waarmee u reed als chauffeur, dient opnieuw verwezen te worden naar de grote mate van corruptie en documentfraude in uw land van herkomst, en het feit dat het opnieuw om loutere kopieën gaat. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, versterkt het feit dat u deze documenten voor het eerst pas heeft ingediend bij het CGVS de indruk dat ze gefabriceerd zijn. De documenten in verband met het werk van F.M. (...), de documenten in verband met het overlijden van F.M. (...), en de vele foto's van F.M. (...) op zijn werk, onderbouwen het profiel en overlijden van uw paternale oom F.M. (...), dat evenwel niet in twijfel wordt getrokken. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt nergens dat u een persoonlijk vrees zou dienen te koesteren voor vervolging omwille van diens profiel. De dreigbrief die de taliban stuurde naar uw familie in Gardez en de oproepingsbrief die naar u gestuurd werd door uw departement na uw vertrek, hebben andermaal een zeer beperkte bewijswaarde omwille van de beschikbare landeninfo en het feit dat het om kopieën gaat. Bovendien kan een dreigbrief van deze aard door eenieder opgesteld worden, waardoor de bewijswaarde van dit stuk intrinsiek uitermate gering is. Aan door een verzoeker bijgebracht document kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover dit document gepaard gaat met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. De veelheid aan familiefoto's waarop u te zien bent met onder andere uw vader, A.J. (...) en F.M. (...), bewijzen uw familieband met deze personen. Deze familieband wordt echter evenmin betwijfeld. Tot slot, de werkcontracten die u neerlegt van uw werk in België houden geen verband met de geloofwaardigheid van uw asielproblemen."

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas.

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen.

Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen, zoals ook blijkt uit wat volgt.

4.8.1.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat door het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het bevestigen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de appreciatie en de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal verzoeker de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt.

4.8.1.4. Betreffende het feit dat geen geloof wordt gehecht aan zijn functie als chauffeur bij de NDS doordat hij zijn functie niet vermeldde bij de DVZ, volhardt verzoeker in zijn verklaring dat hij wel degelijk eveneens zijn eigen problemen vermeldde bij de DVZ, maar dat hij onderbroken werd, dat hij zijn verklaringen kort moest houden. Hij stelt ook dat er hem vragen werden gesteld over het werk van zijn vader en ooms, niet over dat van hem. Daarnaast licht hij toe dat hij deelnam aan het toelatingsexamen voor de universiteit, dat hij slaagde voor een halve beurs, dat hij na het twaalfde jaar op school, zich één jaar voorbereidde om deel te nemen aan het toelatingsexamen van de universiteit, dat zijn verklaringen bij de DVZ dan ook fout begrepen werden. Hij verduidelijkt verder dat hoewel hij voor dit examen slaagde en een halve beurs wist te bemachtigen, hij zijn studies nooit effectief kon aanvatten.

Verzoeker herhaalt zijn verschoningen zoals naar voren gebracht bij het CGVS en zoals opgenomen in de bestreden beslissing, doch weerlegt hiermee geenszins de motieven *“Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die deel uitmaken van de kern van de reden/de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit uw land van herkomst. Het feit dat u nagelaten heeft om een cruciaal element van uw verhaal te vertellen, namelijk uw eigen functie bij de overheid, zet de geloofwaardigheid van uw hele profiel op losse schroeven.”*

De Raad wijst er nog op dat het gegeven dat verzoeker bij de DVZ verzocht werd om de feiten kort weer te geven, op geen enkele wijze verantwoordt waarom hij geen melding zou maken van zijn eigen functie bij de overheid, waardoor hij zijn herkomstland is ontvlucht. De Raad stelt samen met verweerder vast dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als zijn eigen functie bij de NDS, onvermeld laat. Waar verzoeker stelt dat er vragen werden gesteld over het werk van zijn vader en ooms, niet over dat van hem, dient opgemerkt te worden dat het de DVZ bezwaarlijk kan tegengeworpen worden geen vragen te hebben gesteld over zijn werk indien verzoeker zelf had aangegeven student te zijn en het hebben van een functie bij de NDS niet te hebben vermeld. Bovendien betreft het *in casu* niet enkel het onvermeld laten van zijn eigen functie bij de NDS bij het beantwoorden van de vragenlijst, meer bepaald de vraag om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn herkomstland, doch ook het niet vermelden van deze functie op de uitdrukkelijke vraag wat zijn beroep was in zijn land van herkomst en de vraag naar de specificatie van het beroep (verklaring DVZ, nr. 12). Op deze vragen antwoordde verzoeker dat hij student was alsook gaf hij aan dat hij nog één jaar aan de universiteit had gestudeerd, maar dit niet had afgemaakt (verklaring DVZ, nr. 11 en 12). De verklaring van verzoeker dat hij fout begrepen werd op de DVZ, dat hij deelnam aan het toelatingsexamen voor de universiteit, dat hij slaagde voor een halve beurs, dat hij na het twaalfde jaar op school, zich één jaar voorbereidde om deel te nemen aan het toelatingsexamen van de universiteit, dat hoewel hij voor dit examen slaagde en een halve beurs wist te bemachtigen, hij zijn studies nooit effectief kon aanvatten, betreft een *post factum* verklaring. Bovendien zelfs indien er kan vanuit gegaan worden dat het geen jaar studies aan de universiteit betrof, doch een voorbereidend jaar op het toelatingsexamen, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zowel bij het beantwoorden van de vragenlijst als op de uitdrukkelijke vraag wat zijn beroep was in zijn land van herkomst en de vraag naar de specificatie van het beroep, zijn eigen functie bij de NDS onvermeld liet.

Betreffende het motief dat hij geen bewijsstuk heeft voorgelegd van zijn eigen functie, in contrast met de grote hoeveelheid aan bewijsstukken van de functies van zijn vader en ooms, geeft verzoeker toe dat hij een

fout beging. Hij betoogt dat hij niet alle documenten tegelijk kreeg opgestuurd, dat hij had begrepen dat het belangrijk was om alle bewijsstukken op het CGVS af te geven en dat het geen probleem vormde dat hij nog niet alles afgedrukt had voor zijn interview bij de DVZ. Hij wenst eveneens te benadrukken dat hij wel degelijk vermeldde nog documenten op zijn gsm te hebben. Verzoeker vervolgt dat het vlak na de machtsovername niet mogelijk was om originele documenten per post vanuit Afghanistan naar België op te sturen, aangezien de taliban de postkantoren bemannen. Daar aan zijn eigen werkzaamheden getwijfeld werd, verklaart verzoeker dat hij een oplossing zocht. Hij stelt dat zijn originele documenten, evenals die van zijn vader, onderweg zijn naar Pakistan of Iran, van waaruit ze naar België zullen worden opgestuurd en dat van zodra hij deze originele documenten in handen heeft, hij ze per aanvullende nota zal overmaken.

Door louter zijn verklaringen te herhalen dat hij een fout beging, dat hij niet alle documenten tegelijk kreeg opgestuurd, dat hij had begrepen dat het belangrijk was om alle bewijsstukken op het CGVS af te geven en dat het geen probleem vormde dat hij nog niet alles afgedrukt had voor zijn interview bij de DVZ, dat hij wel degelijk vermeldde nog documenten op zijn gsm te hebben, weerlegt verzoeker geenszins de pertinente vaststelling dat deze uitleg niet in staat is om te verklaren waarom verzoeker er voor zou kiezen om wel documenten in verband met zijn vader en ooms af te printen, maar niet de documenten in verband met zijn eigen functie, dat zijn eigen werk voor de NDS uiteraard van groter belang is dan het werk van zijn familieleden, dat het feit dat hij de bewijsstukken in verband met zijn eigen functie pas afgeeft op het CGVS en ook pas voor het eerste melding maakt van deze functie op het CGVS, maakt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze functie. Waar verzoeker betoogt dat het niet mogelijk was vlak na de machtsovername om originele documenten per post vanuit Afghanistan naar België op te sturen, aangezien de taliban de postkantoren bemannen, stelt de Raad vast dat verzoeker niet tegengeworpen wordt geen originele documenten te hebben voorgelegd bij de DVZ, doch wel dat hij de bewijsdocumenten over zijn eigen functie, in kopie zoals voorgelegd bij het CGVS en die volgens zijn verklaringen ook al op zijn gsm stonden bij het interview bij de DVZ, niet heeft neergelegd bij de DVZ.

Waar verzoeker erop wijst dat de originele documenten onderweg zijn en hij ze zal overmaken, en op de terechtzitting enkele originele documenten overmaakt, vermag dit geen afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen. In de bestreden beslissing wordt immers terecht gemotiveerd *“Bovendien blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude. Zowat elk document kan tegen betaling verkregen worden. Dit relativeert in sterke mate de bewijswaarde van alle bewijsstukken die u inlevert (...). Wat betreft uw eigen werkbadge en een certificaat van de auto waarmee u reed als chauffeur, dient opnieuw verwezen te worden naar de grote mate van corruptie en documentfraude in uw land van herkomst, (...). Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, versterkt het feit dat u deze documenten voor het eerst pas heeft ingediend bij het CGVS de indruk dat ze gefabriceerd zijn.”*

Gelet op wat voorafgaat kon verweerder dan ook terecht motiveren *“Het feit dat u de bewijsstukken in verband met uw eigen functie pas afgeeft op het CGVS, en ook pas voor het eerst melding maakt van deze functie op het CGVS, maakt dat er geen enkel ernstig geloof meer kan worden gehecht aan deze functie”* en kan voorts niet vastgesteld worden dat verweerder onzorgvuldig is geweest door, ondanks de voorgelegde documenten, geen geloof te hechten aan verzoekers job.

Betreffende zijn eigen functie, betoogt verzoeker tot slot dat het betreurenswaardig is dat verweerder niet het minste rekening houdt met zijn verklaringen over zijn eigen job en dat tijdens zijn persoonlijk onderhoud nauwelijks vragen werden gesteld over zijn werk als chauffeur.

De Raad wijst er vooreerst op dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met zijn verklaringen over zijn eigen job, doch heeft vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers functie bij de overheid. Voorts wijst de Raad erop dat verzoeker zijn eigen functie bij de NDS pas voor het eerst aanbracht bij het CGVS en dat een dergelijk laattijdig aanbrengen van dit nieuw element op gespannen voet staat met de medewerkingsplicht waaraan verzoeker krachtens artikel 48/6, §1 van de Vreemdelingenwet onderworpen is. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas. Hij dient dit zo volledig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Waar verzoeker het betreurt dat tijdens zijn persoonlijk onderhoud nauwelijks vragen werden gesteld over zijn werk als chauffeur, komt het de Raad niet onredelijk voor, gelet op het feit dat het laattijdig aanbrengen van dit nieuw element op gespannen voet staat met de medewerkingsplicht, dat verweerder informeert naar de redenen voor het laattijdig aanbrengen van het element en de stavingstukken hieromtrent. Daar de redenen voor het laattijdig aanbrengen van het feit dat hij voor de NDS heeft gewerkt alsook van de stavingstukken, zoals blijkt uit de

bestreden beslissing en uit wat voortvloeit, niet kunnen aanvaard worden, stelt de Raad vast dat het laatsttijdig aanbrengen van dit element en de stavingstukken hiervan, de geloofwaardigheid van zijn verklaring dat hij werkte voor NDS onderuit haalt. Verzoeker maakt in dit licht dan ook niet aannemelijk dat het CGVS – die wel degelijk enkele vragen heeft gesteld omtrent zijn beweerde job als chauffeur voor zijn oom die werkzaam was bij NDS (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 16-17) – gehouden was verzoeker hieromtrent meer uitgebreid te ondervragen.

4.8.1.5. Betreffende het profiel van zijn vader, voert verzoeker kritiek op volgende motieven *“Wat betreft het profiel van uw vader, dient opgemerkt te worden dat u evenmin een vrees voor vervolging in uw hoofde geloofwaardig kan maken omwille van het profiel van uw vader. U verklaart dat uw vader jarenlang voor de overheid heeft gewerkt, eerst als soldaat bij het leger, daarna bij de grenspolitie in Khost. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het profiel van uw vader niet zonder meer kan worden aangenomen. U verklaart dat hij jarenlang zou hebben samen gewerkt met uw paternale oom F.M. (...) bij de grenspolitie in Khost. Echter is het opvallend hoeveel foto's u neerlegt van F.M. (...) in uniform of tijdens zijn legerdienst, zonder dat u ook maar één dergelijke foto van uw vader neerlegt. U legt wel verschillende andere documenten neer ter staving van uw vader zijn profiel, maar dit betreffen allen kopieën en geen enkele duidelijke foto van uw vader in uniform, laat staan een foto van uw vader tijdens zijn werkzaamheden samen met F.M. (...). Dit gegeven werpt twijfels over de geloofwaardigheid van uw vader zijn profiel.”* Dit betreffen overtuigende motieven gezien verweerder vervolgens wel degelijk de hypothese in ogenschouw neemt dat geloof kan worden gehecht aan het profiel van zijn vader. Verzoekers betoog inzake dit overtuigende motief werpt zodoende geen ander licht op de overige draagkrachtige motieven waaruit blijkt waarom verzoeker er niet in slaagt, omwille van het profiel van zijn vader, een vrees of een risico in zijn hoofde geloofwaardig te maken.

Verzoeker meent echter dat uit de beschikbare informatie, in tegenstelling tot wat verweerder voorhoudt, blijkt dat zijn familie gevaar loopt omwille van hun banden met een voormalig soldaat, met name zijn vader, dat duizenden Afghaanse families zich in dezelfde situatie bevinden. Hij citeert vervolgens uit een artikel van BBC News van 20 juni 2022. Hij vervolgt, onder verwijzing naar het rapport *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van januari 2023, dat dit rapport niet uitsluit dat familieleden van leden van het voormalige Afghaanse leger risico lopen op vervolging, en dit bijvoorbeeld omdat ze op zoek zijn naar het familielid in kwestie, dat families van voormalige soldaten om andere redenen worden gezocht, aldus niet wordt uitgesloten. Hij wijst erop dat de rapporten van EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals* en *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, eveneens zijn verklaringen bevestigen. Hij stelt dat er verschillende voorbeelden worden gegeven van familieleden van voormalige Afghaanse leger (lees: soldaten) die na de machtsovername werden gedood. Verzoeker wijst in zijn aanvullende nota van 4 maart 2024 ook nog op en citeert uit de meest recente versie van de *COI Afghanistan* van EUAA en meent dat hieruit blijkt dat familieleden van personen die voor de voormalige overheid werkzaam waren tot op heden riskeren gevangen of gedood te worden.

De Raad erkent, in navolging van verweerder, dat familieleden van personen die tot het ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Echter is het loutere feit een familielid te zijn van een vroeger lid van het ANSF onvoldoende om een nood aan bescherming te kunnen vaststellen.

Uit de door verzoeker geciteerde rapporten en het geciteerde artikel van de BBC blijkt evenmin dat het loutere feit een familielid te zijn van een vroeger lid van het ANSF voldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde vast te stellen. Het persartikel van de BBC vermeldt geenszins gevallen waarbij gebleken is dat familieleden vervolgd werden louter omwille van het feit dat een persoon vroeger lid was van het ANSF, zonder dat blijkt dat de taliban op zoek zijn naar die persoon en zonder dat blijkt dat de taliban wraak wil nemen op die persoon. Uit het feit dat het EUAA rapport niet uitsluit dat familieleden van leden van het voormalige Afghaanse leger risico lopen op vervolging, en dit bijvoorbeeld omdat ze op zoek zijn naar het familielid in kwestie, dat families van voormalige soldaten om andere redenen worden gezocht, aldus niet wordt uitgesloten, blijkt nog niet dat het loutere feit op zich een familielid te zijn van een vroeger lid van het ANSF voldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde vast te stellen. Uit de informatie die verzoeker citeert uit de rapporten van EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals* en *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, blijkt dat familieleden geïdентificeerd en geraakt worden samen met de personen die vroeger tot het ANSF behoorden, doch geenszins dat familieleden, enkel omwille van het feit dat ze een familielid zijn van een persoon die vroeger tot het ANSF behoorde, worden geïdентificeerd.

Uit de landeninformatie uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse nationale politie of voor het leger. Hoewel wordt aangegeven dat familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen ook vervolging kunnen riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar

de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid (zie o.a. EUAA *Afghanistan: Targeting of individuals* van augustus 2022, p. 56-65; EUAA *Afghanistan Country Focus* van januari 2022, p. 45-48 en EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023, p. 54-55), wordt dit *in casu* niet aannemelijk gemaakt. Dat er gevallen gerapporteerd worden van familieleden die het slachtoffer zijn geworden door de taliban van onmenselijke behandeling en executie omwille van hun verwantschapsband met voormalige overheidsbeambten en veiligheidspersoneel, zoals ook wordt beschreven in de *COI Focus* van december 2023, betekent niet dat er een systematische vervolging is van ieder persoon die verwant is aan een persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid en doet aan voorgaande geen afbreuk.

Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing heeft verzoeker niet aangehaald, nog minder aangetoond, dat de taliban op zoek is naar zijn vader, noch dat er bepaalde redenen zijn waarom de taliban wraak willen nemen op zijn vader en zijn familie alsook dat verzoeker aldus niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn vader zelf te maken heeft gehad met daden van vervolging.

Immers kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat zijn vader het land is ontvlucht een maand voor de machtsovername, daar hij hierover incoherente verklaringen heeft afgelegd, daar verzoeker een foto neerlegt van een residentiekaart van zijn vader in de Verenigde Arabische Emiraten, doch dat de gegevens, zoals de datum van uitgave, onleesbaar zijn en dat hij geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaatsen van zijn vader. Door de ongeloofwaardige verklaringen over de verblijfplaatsen van zijn vader, wordt de problematische situatie waarin deze zich zou bevinden, niet aangetoond.

Betreffende de incoherente verklaringen over het ogenblik van de vlucht van zijn vader, volhardt verzoeker dat dit een misverstand moet zijn. Hij wijst erop dat hij altijd gezegd heeft dat zijn vader en hijzelf niet samen vertrokken zijn, dat zijn vader Afghanistan verliet nog voor de val van Kabul. Door opnieuw te volharden in zijn verklaringen bij het CGVS, weerlegt verzoeker geenszins het motief dat het vasthouden aan één versie van zijn verklaringen niet vermag de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen en dat het feit dat hij incoherent is over het moment van het vertrek van zijn vader, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan.

Daarnaast betoogt verzoeker dat de foto op het sociale media profiel van zijn oom M.H., waaruit zou blijken dat zijn vader en oom A.J. zich recent nog in Afghanistan bevonden, dateert van voor 29 april 2023 en pas later op Facebook werden geplaatst als herinnering aan een tijd waar de gehele familie nog samen was, dat intussen F.M. overleden is en A.J., zijn vader en hij het land hebben verlaten, dat de familie niet meer samen is en de foto een herinnering is aan betere tijden. Verzoeker stelt dat zijn oom in Pakistan is en zijn vader in Dubai, dat om dit te staven, hij foto's voorlegt van zijn vader en oom met lokale, recente kranten, dat hij de huidige en vorige verblijfskaart van zijn vader overmaakt, dat hieruit blijkt dat zij zich effectief niet in Afghanistan bevinden.

Hoewel het bevreemdend overkomt dat op het facebookprofiel van de oom M.H. een foto wordt geplaatst ter gelegenheid van de verloving van W., de broer van verzoeker – die volgens verzoekers verklaringen geschiedde ongeveer een maand voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (persoonlijk onderhoud CGVS van 12 juni 2023, p. 7) – met een tekst erbij die felicitaties vermeldt voor de verloofden, die zou dateren van jaren geleden tijdens een andere verloving, kan dit op zich ook niet uitgesloten worden. Echter stelt de Raad vast dat verzoeker nog steeds geen duidelijkheid schept over de verblijfplaatsen van zijn vader gedurende de laatste jaren, waardoor de problematische situatie waarin hij zich zou bevinden, niet wordt aangetoond. De Raad herhaalt dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat zijn vader het land is ontvlucht een maand voor de machtsovername, daar hij hierover incoherente verklaringen heeft afgelegd, daar verzoeker een foto neerlegt van een residentiekaart van zijn vader in de Verenigde Arabische Emiraten, doch dat de gegevens, zoals de datum van uitgave, onleesbaar zijn en dat hij geen duidelijk zicht biedt op de verblijfplaatsen van zijn vader. Waar verzoeker ter gelegenheid van zijn verzoekschrift de huidige en vorige verblijfskaart van zijn vader overmaakt en meent dat hieruit blijkt dat hij zich effectief niet in Afghanistan bevindt, kan hij niet gevolgd worden. Opnieuw dient vastgesteld te worden dat de residentiekaart die geldig was tot 26 december 2022, geen uitgiftedatum bevat. De tweede residentiekaart die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, werd uitgegeven op 27 september 2022 en is geldig tot 26 september 2023. Het kan aldus niet uitgesloten worden dat de vader van verzoeker reeds (lang) voor de machtsovername in Afghanistan, een verblijfskaart had in de Verenigde Arabische Emiraten, noch dat hij pas (een tijd) na de machtsovername aldaar een verblijfskaart verkreeg. Het is ook niet uitgesloten dat verzoekers vader heen en weer reist naar Afghanistan. Het loutere feit dat verzoeker foto's voorlegt van zijn vader in Dubai met recente, lokale kranten, doet hieraan geen afbreuk.

Waar verzoeker stelt dat zijn oom in Pakistan is en, dat om dit te staven, hij foto's voorlegt van zijn oom met lokale, recente kranten, verwijst de Raad naar wat uiteengezet wordt in punt 4.8.1.6.

De Raad stelt nog vast dat verzoeker met zijn betoog geenszins aantoonst dat zijn vader omwille van problemen met de taliban, en meer bepaald omdat hij vroeger tot het ANSF behoorde, gevlucht zou zijn uit Afghanistan.

Daarnaast wijst de Raad er ook nog op dat – zelfs indien kan aangenomen worden dat verzoekers vader gevlucht is uit Afghanistan – verzoeker niet aantoont dat hij persoonlijk dient te vrezen als familielid omwille van het profiel van zijn vader. Zoals terecht gesteld in de bestreden beslissing blijkt dat de rest van zijn familie gewoon nog in Afghanistan verblijft, waaronder ook zijn tweede oudste broer W. – die zich reeds verloofde –, dat behalve een éénmalige inval van de taliban, die onderdeel was van een algemene check-up in Kabul (waarbij dient opgemerkt te worden dat de verklaringen van verzoeker dat dit ook een zoektocht naar hem omvatte niet aannemelijk zijn daar verzoeker zijn profiel en problemen met de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt), zijn familie geen problemen heeft gehad met de taliban. Er blijkt dan ook niet dat verzoeker in Afghanistan wel lastiggevallen zou worden door de taliban omwille van het profiel van zijn vader. Gelet op het feit dat zijn broer geen probleem heeft door het profiel van verzoekers vader, toont verzoeker niet aan waarom hij een persoonlijke vrees zou hebben.

4.8.1.6. In zoverre verzoeker kritiek uit op het feit dat hij geen duidelijk zicht biedt op de huidige verblijfplaats van zijn oom A.J., alsook dienaangaande bewijsstukken voorlegt van een verblijf in Pakistan en van een repatriëring van zijn oom naar het Verenigd Koninkrijk, waaruit volgens verzoeker de ernst van diens vrees voor de taliban en zijn verklaringen hieromtrent blijkt, wijst de Raad erop dat de motieven dat hij geen duidelijk zicht biedt op de huidige verblijfplaats van zijn oom A.J. overtollige motieven betreffen – waardoor de kritiek hierop aldus niet dienstig is – daar eveneens de hypothese wordt onderzocht dat zijn oom A.J. intussen het land heeft verlaten. Hierbij wordt nagegaan of verzoeker omwille van het profiel van zijn oom A.J. een persoonlijke vrees voor vervolging kan laten gelden. De Raad stelt vast dat verweerder hieromtrent terecht vaststelt *“Zelfs indien zou blijken dat A.J. (...) ondertussen zelf het land verlaten heeft, dan nog dient opgemerkt te worden dat dit niet meteen een persoonlijke vrees voor u zou meebrengen. Zoals hierboven reeds werd aangestipt, volstaat het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, niet vanzelf om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Bovendien bent u slechts het neefje van A.J. (...). Uit uw verklaringen blijkt dat de rest van de familie nog gewoon in Afghanistan verblijft. Zo woont de broer van A.J. (...), uw oom M. (...), nog steeds in Kabul (CGVS, p.7). Ook de zonen van A.J. (...) wonen bij uw oom M. (...) in Kabul (CGVS, p.5; p.7), evenals uw broers, waaronder uw tweede oudste broer W. (...). Behalve een eenmalige inval van de taliban, die onderdeel was van een algemene check-up in heel Kabul, heeft uw familie geen problemen gehad met de taliban (CGVS, p.18). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u als neefje dan wél lastig gevallen zou worden door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan omwille van het profiel van uw oom. Zoals hierboven reeds werd aangehaald kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan uw functie als chauffeur van uw oom A.J. (...). Het feit dat de rest van uw familie geen problemen heeft omwille van het profiel van A.J. (...), leidt tot de conclusie dat u geen persoonlijke vrees voor vervolging omwille van A.J. (...) kunt aantonen.”*

Het feit dat de kinderen van zijn oom A.J. nog erg jong zouden zijn, doet geen afbreuk aan de vaststellingen dat zowel de broer van zijn oom A.J., zijn oom M., alsook zijn broer W. nog steeds in Kabul wonen en geen problemen hebben gehad met de taliban, dat niet kan ingezien worden waarom hij als neefje dan wel lastiggevallen zou worden door de taliban omwille van het profiel van zijn oom A.J. Door louter te stellen dat zijn familie voorzichtig is en het huis alleen verlaat wanneer dit noodzakelijk is, weerlegt hij geenszins het motief dat zijn familie geen problemen heeft gehad met de taliban en dat niet kan ingezien worden waarom hij als neefje dan wel lastiggevallen zou worden door de taliban omwille van het profiel van zijn oom A.J. Immers blijkt uit zijn eigen verklaringen dat de taliban na de machtsovername overgingen tot het checken van huizen, waardoor aldus het niet verlaten van het huis op zich niet kan verklaren waarom de familie van verzoeker geen problemen kent met de taliban omwille van het profiel van zijn oom A.J. Waar hij stelt dat zijn oom M. arts is en in een kliniek werkt, dat gelet op de toestand van het Afghaanse gezondheidssysteem hij voorlopig met rust wordt gelaten daar de nood aan dokters primeert over de drang om wraak te nemen, beperkt hij zich tot een loutere bewering. Bovendien blijkt hieruit geenszins waarom zijn broer W., die ook *“in tegenstelling tot zijn oom M. (...), geen profiel (heeft) dat hem tegen vervolging kan beschermen”*, minstens toont verzoeker dit niet aan, geen problemen heeft gekend met de taliban omwille van het profiel van zijn oom A.J.

4.8.1.7. Betreffende een vrees voor vervolging omwille van zijn maternale oom F.M. stelt de Raad vast het motief in de bestreden beslissing *“maar de rest van uw paternale familie, zoals uw oudste paternale oom H.S.K. (...), wonen tot op heden nog steeds gewoon in Gardez (CGVS, p.7)”*, een overtollig motief betreft.

De overige motieven dat er sinds de hinderlaag door de taliban waarbij zijn maternale oom F.M. om het leven kwam, geen grote incidenten of geloofwaardige bedreigingen meer zijn geweest tegenover zijn familie, dat zij na de aanslag naar Kabul verhuisden, waar zij buiten het bereik van de taliban woonden, dat ook sinds de val van Kabul verzoekers broer W. zonder duidelijke geloofwaardige problemen in Afghanistan blijkt te verblijven, dat niet blijkt dat de taliban de rest van de familie zou vervolgen omwille van het profiel van F.M. en verzoeker bovendien zelf op geen enkel moment een persoonlijke vrees aanhaalde omwille van het profiel van voormelde oom, zijn voldoende om de conclusie dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt wegens het profiel van zijn overleden maternale oom F.M. te schragen. Verzoekers

betoog inzake het overtuigend motief “*maar de rest van uw paternale familie, zoals uw oudste paternale oom H.S.K. (...), wonen tot op heden nog steeds gewoon in Gardez (CGVS, p.7)*” werpt zodoende geen ander licht op de overige draagkrachtige motieven.

De Raad wijst er nog op dat het feit dat de broer van F.M., M.N.F., Afghanistan verliet, in het Verenigd Koninkrijk verblijft en op dit moment poogt het gezin van F.M. te laten overkomen, dat de kinderen van F.M. jong zijn en daarom gespaard blijven en dat zijn vader niet langer in Afghanistan verblijft, en het bewijsstuk dat hij voegt aan zijn verzoekschrift “8. *Verblijfskaart oom M.N. (...)*”, geen ander licht werpt op de motieven dat er sinds de hinderlaag door de taliban waarbij zijn maternale oom F.M. om het leven kwam, geen grote incidenten of geloofwaardige bedreigingen meer zijn geweest tegenover zijn familie, dat zij na de aanslag naar Kabul verhuisden, waar zij buiten het bereik van de taliban woonden, dat ook sinds de val van Kabul verzoekers broer W. zonder duidelijke geloofwaardige problemen in Afghanistan blijft te verblijven, dat niet blijkt dat de taliban de rest van de familie zou vervolgen omwille van het profiel van F.M. en verzoeker bovendien zelf op geen enkel moment een persoonlijke vrees aanhaalde omwille van het profiel van voormelde oom.

4.8.1.8. Waar verzoeker betoogt dat verweerder de zorgvuldigheidsplicht schond door zich blind te staren op verzoekers documenten, zonder zijn verklaringen (noch over zijn eigen werk, noch over het werk van zijn vader) enigszins in acht te nemen, wijst de Raad er vooreerst op dat niet blijkt dat verweerder geoordeeld heeft dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt omwille van het niet of niet afdoende kunnen staven van zijn relaas met bewijsstukken. Daarnaast, waar verzoeker lijkt aan te voeren dat geen rekening werd gehouden met zijn verklaringen over zijn werk en het werk van zijn vader, merkt de Raad op dat noch de motiveringsplicht noch de zorgvuldigheidsplicht in hoofdte van verweerder de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren.

4.8.1.9. De Raad wijst er nog op dat verweerder betreffende de door verzoeker neergelegde documenten terecht heeft gesteld “*De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. De kopieën van uw elektronische taskara, uw paspoort, de elektronische taskara's van uw broers, zus en vader, het paspoort van A.J. (...), uw diploma's, en uw rijbewijs, vormen allen een begin van bewijs van jullie identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, bevat de residentiekaart van uw vader in de VAE geen enkele datum, waardoor deze geenszins in staat is te bewijzen dat uw vader recent het land ontvlucht is. De werkbadge van uw vader, een trainingscertificaat van uw vader ten tijde van zijn job bij de grenspolitie, een certificaat van zijn tijd bij het leger, zijn bankkaart,...). Bovendien blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude. Zowat elk document kan tegen betaling verkregen worden. Dit relativeert in sterke mate de bewijswaarde van alle bewijsstukken die u inlevert om het werk van uw vader te staven. De werkdocumenten van A.J. (...) vormen een begin van bewijs van diens functie, dewelke hier echter niet in twijfel wordt getrokken. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt nergens dat u een persoonlijk vrees zou dienen te koesteren voor vervolging omwille van diens profiel. Wat betreft uw eigen werkbadge en een certificaat van de auto waarmee u reed als chauffeur, dient opnieuw verwezen te worden naar de grote mate van corruptie en documentenfraude in uw land van herkomst,...). Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, versterkt het feit dat u deze documenten voor het eerst pas heeft ingediend bij het CGVS de indruk dat ze gefabriceerd zijn. De documenten in verband met het werk van F.M. (...), de documenten in verband met het overlijden van F.M. (...), en de vele foto's van F.M. (...) op zijn werk, onderbouwen het profiel en overlijden van uw paternale oom F.M. (...), dat evenwel niet in twijfel wordt getrokken. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt nergens dat u een persoonlijk vrees zou dienen te koesteren voor vervolging omwille van diens profiel. De dreigbrief die de taliban stuurde naar uw familie in Gardez en de oproepingsbrief die naar u gestuurd werd door uw departement na uw vertrek, hebben andermaal een zeer beperkte bewijswaarde omwille van de beschikbare landeninfo (...). Bovendien kan een dreigbrief van deze aard door eenieder opgesteld worden, waardoor de bewijswaarde van dit stuk intrinsiek uitermate gering is. Aan door een verzoeker bijgebracht document kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover dit document gepaard gaat met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. De veelheid aan familiefoto's waarop u te zien bent met onder andere uw vader, A.J. (...) en F.M. (...), bewijzen uw familieband met deze personen. Deze familieband wordt echter evenmin betwijfeld. Tot slot, de werkcontracten die u neerlegt van uw werk in België houden geen verband met de geloofwaardigheid van uw asielproblemen.” Door het louter voorleggen van de originelen van enkele van de in voormelde motieven besproken bewijsstukken, werpt verzoeker geen ander licht op deze pertinente vaststellingen.*

Verzoeker legt ter terechtzitting ook nog een vaccinatiekaart voor doch verduidelijkt geenszins op welke wijze deze kaart zijn vluchtrelaas of zijn voorgehouden vrees voor vervolging kan staven. Bovendien dient opgemerkt te worden dat de kaart deels in het Engels, deels in een andere taal en schrift is opgesteld. Vooreerst dient hierbij vastgesteld te worden dat uit het deel dat in het Engels opgesteld is niet blijkt dat de vaccinatiekaart verzoeker toebehoort. Voorts kan het stuk niet in overweging genomen worden door de Raad daar de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, luidens artikel 8 PR RvV dienen vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling, wat *in casu* niet het geval is.

4.8.1.10. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.8.1.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker, kan hij ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.8.2. Betreffende de vrees wegens (gepercipieerde) verwestering

4.8.2.1. In de bestreden beslissing overweegt het CGVS hieromtrent betreffende verzoeker:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden

zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Gelet op voormelde motieven, kan verzoeker niet gevolgd worden dat de verweerder naliet om de situatie na de machtsovername door de taliban grondig te analyseren.

4.8.2.2. Bovendien kan op basis van de actuele objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties,

kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een '*mahram*'. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot

september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij

terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder in de bestreden beslissing verwijst, bijtreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

4.8.2.3. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker zijn vormende jaren heeft doorgebracht in Afghanistan en tot bijna zijn 20 jaar in Afghanistan heeft verbleven alwaar verzoeker onderwijs genoot, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels 2 jaar in België verblijft, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. De duur van zijn verblijf in België sinds maart 2022, *in casu* 2 jaar, is dermate kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan, daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, twee zussen en twee broers alsook andere familieleden nog in Kabul, Afghanistan verblijven (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Verzoeker verklaarde ook nog elk weekend contact te hebben met zijn familie in Afghanistan (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7-8). Verzoeker kan zich aldus, bij een terugkeer, desgevallend informeren bij zijn familieleden omtrent de huidige geldende regels en normen en de “sociaal aanvaardbare gedragingen”, minstens maakt hij het tegendeel niet aannemelijk. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker verklaarde praktiserend soennitisch moslim te zijn (verklaring DVZ, nr. 9; persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4). Ook kan vastgesteld worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou

Waar verzoeker stelt dat hij intussen een heel andere kledingstijl heeft, dat hij geen lange baard heeft, dat hij in zijn vrije tijd graag luistert naar muziek, dat zijn reis naar en verblijf in Europa en zijn verblijf in België sinds ongeveer 2 jaar een duidelijke impact op hem hebben nagelaten, dat hij leerde zelfstandig te zijn en voor zichzelf beslissingen te nemen, dat hij het gevoel heeft dat hij in België open bloeide en opgroeide, dat hij zich gebruiken en gewoonten eigen heeft gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan, onder meer door zijn werk in België, dat hij altijd in België heeft gewerkt en zo Nederlands en Engels leert, dat het voor hem zeer natuurlijk geworden is om te praten met vrouwen, om hen vragen te stellen en om hun mening te waarderen, dat hij ook opmerkte dat in Europa mensen elkaar aankijken wanneer ze een gesprek voeren, dat dit een gewoonte is die hij overnam, beperkt hij zich tot blote beweringen die hij, behoudens zijn tewerkstelling in België, op geen enkele wijze staft of onderbouwt. Bovendien toont hij met voornoemd betoog hoogstens aan dat hij zich wil aanpassen aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, doch dit kan niet volstaan om aan te tonen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Uit de voorgelegde werkcontracten en de getuigenissen van een collega en zijn leidinggevende blijkt dat verzoeker in België heeft gewerkt, hiervoor een loon heeft ontvangen, een aangename collega is alsook dat zijn leidinggevende tevreden is over zijn prestaties op de werkvloer, over zijn werk en zijn werkhouding. Zelfs indien verzoeker kan gevolgd worden dat hij zich gewoonten en gebruiken heeft eigen gemaakt door zijn werk en op die manier ook Nederlands en Engels leert, kan de Raad enkel vaststellen dat een tewerkstelling noch het aanleren van het Nederlands en het Engels aantonen dat verzoeker dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Dit stuk toont immers geenszins een daadwerkelijke verwestering aan, *i.e.* een internaliseren van westerse waarden en normen, noch kan zijn tewerkstelling en zijn kennis van de Nederlandse en Engelse taal – waarvan bovendien geen enkel bewijsstuk voorligt en waarbij dient vastgesteld te worden dat verzoeker zich ter terechtzitting nog steeds bedient van een tolk Pashtou – op afdoende wijze een toegeschreven verwestering aannemelijk maken.

Betreffende het volgen van een integratiecursus, georganiseerd door het Rode Kruis, wijst de Raad erop dat dit hoogstens aantoont dat verzoeker zich wil aanpassen aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, doch kan dit niet volstaan om aan te tonen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in

zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Hetzelfde geldt waar verzoeker in zijn aanvullende nota die hij voorlegt ter terechtzitting stelt dat hij een kaartje voorlegt van zijn sociaal assistenten om aan te tonen dat hij ook in het centrum graag gezien was.

De Raad wijst er verder op dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat deze levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft om een dreigende vervolging te ontlopen wegens niet naleving van heersende regels en normen in Afghanistan, en dit als uiting of toeschrijving van een politieke of religieuze overtuiging. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Uit de stukken van het administratief dossier blijken ook geen andere concrete elementen op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat verzoeker zich door zijn verblijf van 2 jaar in België fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker, die simpelweg verwijst naar zijn verblijf in België gedurende 2 jaar en naar een tewerkstelling in België waardoor hij ook Engels en Nederlands leert, maakt niet aannemelijk dat zijn levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Verzoeker geeft, behalve zijn verwijzing naar zijn verblijf in België en zijn tewerkstelling waar hij ook Engels en Nederlands leert, en enkele beweringen over zijn gedrag en zijn uiterlijk, geen enkele concrete invulling aan zijn zelf ingeroepen verwestering. Hij is aldus niet in staat om *in concreto* aan te tonen dat in zijn hoofde sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als niet-conformerend aan de aldaar heersende waarden en normen én omwille daarvan zal worden gevisieerd/vervolgd.

De uiteenzetting van verzoekers vermeende verwestering is te summier en te beperkt en mist bovendien de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken.

Verzoeker toont door louter te betogen dat hij het onmogelijk acht om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving die gebaseerd is op het belang van hiërarchie en dat hij hier in maart 2022 aankwam, hier intussen 2 jaar is en het gevoel heeft dat hij hier open bloeide en opgroeide, niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. De Raad herhaalt dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, die verwijst naar de EASO “*COI query Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

In zoverre verzoeker nog zou doelen op “het schrikbewind” van de taliban en citeert uit algemene landeninformatie over het regime van de taliban en de implementatie van de sharia, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een

repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoonde dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te verwijzen naar en te citeren uit algemene informatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie *supra*). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban. Daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de beweerde problemen met de taliban, kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet volgt dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Hij brengt ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Gelet op wat voorafgaat brengt verzoeker in het kader van zijn verzoek geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in Europa.

De algemene informatie waaruit zou blijken dat er niet zonder meer geloof kan worden gehecht aan de belofte van de taliban tot veilige terugkeer vanuit het Westen en de behandeling van personen die proberen te vertrekken en die terugkeren vermag, gelet op het gebrek aan concrete en op verzoekers persoon betrokken elementen, evenmin in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Waar verzoeker nog een betoog voert in zijn verzoekschrift over het gebrek aan actuele en betrouwbare informatie, wijst de Raad op het gestelde in punt 4.4. De Raad wijst erop dat bij de bovenstaande beoordeling rekening werd gehouden met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek. Het volstaat echter niet dat verzoeker deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn, dit onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar het arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad, wijst de Raad erop dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. De Raad wijst er hierbij nog op dat *in casu* wel degelijk voldoende actuele informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen.

Ook betreffende de verwijzing van verzoeker naar andere arresten van de Raad, wijst de Raad erop dat dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoeker niet *in concreto* aantoonde dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de arresten waarnaar hij verwijst kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

4.8.2.4. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

4.8.3. Betreffende de socio-economische en humanitaire situatie

4.8.3.1. Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C- 465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C- 542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan noch uit de uiteenzetting en geciteerde informatie in het verzoekschrift, noch uit de landeninformatie aangehaald door verweerder worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend worden veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan worden veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.8.3.2. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

In zoverre verzoeker meent dat de verergering van de humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan door de gedragingen van de nieuwe regering is veroorzaakt en het een direct gevolg is van de internationale sancties, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofdte van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoeker. Voorts is de Raad van mening dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoeker *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

4.8.3.3. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hij toont dit evenmin aan door te wijzen op de schending van de mensenrechten door en het 'schrikbewind' van de taliban.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve herhaald dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

4.8.3.4. Voor zover verzoeker meent dat de huidige situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*” van het EHRM, kan hij niet worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*” is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de facto*-regering aanwezig, met *de facto*-ministers en *de facto*-functionarissen (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36- 43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan.

Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals Al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van de uitspraak in de zaak “*Sufi en Elmi*”. Overigens is Afghanistan niet het enige land waar de sharia van kracht is. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in de situatie ten grondslag aan het arrest “*Sufi en Elmi*” wel het geval was. Tevens merkt de Raad op dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “*Sufi en Elmi*” werd besproken, is dat Al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

4.8.3.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar het arrest met nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van dit arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele situatie in Afghanistan.

Waar verzoeker nog zou betogen dat er heden een manifest gebrek is aan voldoende informatie, verwijst de Raad naar wat uiteengezet wordt in punt 4.4.

4.8.3.6. Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM valt *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.8.4. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend. Het betoog van verzoeker en de door hem aangebrachte landeninformatie kan niet anders doen besluiten.

4.8.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.9. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

4.9.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of

binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

4.9.2. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en '*Islamic State Khorasan Province*' (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de '*National Resistance Front*' (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van '*Improvised Explosive Devices*' (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige '*Afghan National Defense and Security Forces*' (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als 'verminderd' en 'beperkt'. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kabul en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kabul) (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e.* '*incidents with at least one recorded fatality*', over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kabul (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als 'gevechten', 994 als 'geweld tegen burgers', en 477 als 'explosies/geweld op afstand' (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, *COI Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 29-30).

In Kabul werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kabul, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kabul. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de *Afghanistan Country Focus* van de EUAA van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincies Kabul en Paktia.

De Raad stelt vooreerst vast dat voor de provincie Paktia geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA van januari 2023.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt voorts niet dat het geweld in de provincie Kabul een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA van januari 2023.

4.9.3. Verzoeker brengt *in casu* geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare landeninformatie. De door verzoeker in zijn aanvullende nota van 4 maart 2023 weergegeven informatie van South Asia Terrorism Portal geüpdatet op 3 maart 2024, over incidenten in Kabul en Paktia, ligt in dezelfde lijn als de informatie in de hierboven geciteerde bronnen.

Waar verzoeker een betoog voert over de het gebrek aan (betrouwbare) informatie om een analyse over de veiligheidssituatie in Afghanistan en meer specifiek in Kabul te kunnen maken, wijst de Raad op wat hieromtrent wordt gesteld in punt 4.4.

De Raad merkt voorts nog op dat verzoeker door de loutere verwijzing naar algemene informatie geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Verzoeker laat overigens na om concreet toe te lichten hoe de aangevoerde persoonlijke omstandigheden, namelijk dat hij een jonge man is die al een ruime tijd in Europa verblijft, het risico in zijn hoofde zouden verhogen, te meer gelet op de vaststellingen onder punt 4.8.2.

4.9.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opnieuw verwijst naar het arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad, herhaalt de Raad dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. De Raad wijst er hierbij opnieuw op dat *in casu* wel degelijk voldoende actuele informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen.

4.9.5. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.12. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoeker heden dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd in Afghanistan. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar voormeld wetsartikel niet dienstig.

4.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug

te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER